

[Holdgaard.]

slag; havde der ikke været et Misforhold, havde der ingen Grund været for os til at drøfte Krise den ene Dag efter den anden. Vi er ikke uenige med det ærede Medlem Hr. Clausager, naar han siger, at Lovgivningsmagten ikke kan gøre store Ting. Jeg er af den Opfattelse, at det største Tag maa Landbruget selv tage, vi kan søge at mildne det, men, som det ærede Medlem Hr. Clausager udtrykte sig: det kan ikke blive store Ting, vi kan foretage os.

Dernæst udtalte det ærede Medlem Hr. Clausager, at vor Tilføjelse til Udtalelsen med Hensyn til, hvem der skulde betale, ligesom var skrevet efter Venstres Opfattelse. Da er det underligt, at man fra Landboforeningernes Repræsentanters Side afviste den og indtrængende anmodede os om at lade være med den Tilføjelse. Naar det var efter Venstres Opfattelse, hvorfor har det saa ikke faaet Tilslutning fra det store Landbrug? Det var kun et principielt Udtryk, vi dør gav for vor Opfattelse. Den Gang vi mødte til Fællesforhandlingerne med Regeringen, kunde vi selvsagt give Tilslutning — det vilde have været underligt, hvis vi ikke havde kunnet gøre det — til det Forslag, der blev fremsat: en yderligere Beskatning af de store Indtægter paa over 5 000 Kr. og en Nedsættelse af Militærbudgetterne. Det vilde Landboforeningerne imidlertid ikke høre Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Clausager beskæftigede sig ogsaa med vor Stilling til Toldlettelserne, idet han sagde, at vi havde sat Grundværdistigningsskylden i Forbindelse med dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem var ikke uenig med os deri, han kunde godt tænke sig, at vi fik en forøget Grundværdistigningsskyld. Det kan kun glæde os, men der er vel Grund til at spørge: Hvad siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal? Det er nu alligevel, naar alt kommer til alt, ham, der bestemmer indenfor Partiet. Vi glemmer ikke Forslaget i sin Tid om Formueskattelettelsen, jeg husker vist ikke fejl i, at det ærede Medlem Hr. Clausager var Ordfører for de 11 eller 12 Medlemmer, men at han lige godt maatte stemme mod sin Opfattelse, og derfor betyder det vel ikke saa meget, at han ogsaa her i dette Spørgsmaal synes at give os Tilslutning.

Det ærede Medlem Hr. Clausager udtalte ogsaa et Sted i sin Tale, at han forstod ikke Regeringens og Regeringspartiernes Standpunkt. Det var saamænd unødvendigt at tilføje dette, for man kunde høre paa den Tale, han holdt, at han ikke forstod

det. Men der var en Passus i hans Udtalelser, som jeg gerne vil knytte en Bemærkning til, nemlig Udtalelsen om de Landmænd, som har soldet det hele op. Det forekommer mig, at det er en Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Clausager for sin egen Skyld maaske ikke kan lade staa, uden at han giver en nærmere Motivering for den. Det er efter min Mening en for haard Anklage overfor det kriseramte Landbrug, og derfor haaber jeg ikke, Udtalelsen er at forstaa saaledes, at det store Flertal af de danske Landbrugere er i økonomiske Vanskeligheder, fordi de har soldet Pengene op ved Bilkørsel og store Ædegilder eller saadant noget . . . (*Afbrydelse*) . . . Nej, men det blev sagt. Det ærede Medlem Hr. Clausager kan jo faa Lejlighed til at rette det, hvis det ikke er at forstaa saaledes. Det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen, som ellers sagde meget, som jeg synes ikke var saa godt overvejet, sagde derimod om dette Spørgsmaal, at naar Landbrugerne var kommet i store Gældsforpligtelser, saa var det, fordi de havde haft store Udgifter til Driftsmidler. Det tror jeg er meget mere rigtigt, og derfor er der god Grund til, at man kommer dem til Hjælp nu gennem en midlertidig Lovgivning.

Maa jeg i samme Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen, der bebrejdede Regeringspartierne, at vi talte om Rentenedsættelser, som om det var noget formasteligt og forkasteligt, at ved en saadan Udtalelse rammer han jo ogsaa Fællesudtalelsen, som nu de øvrige Venstremænd har været saa umaadelig glade for. Hvorfor staaer det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen og slaar den Glæde ned, for i Fællesudtalelsen af 11. Juni hævder vi jo netop Nødvendigheden af en yderligere Lettelse i Rentebyrderne gennem Nedgang i Rentesatserne, og naar det samlede Landbrug gennem deres Organisationer har Ret til at fremhæve det, og man fra de fleste Venstretaleres Side er saa glad ved disse Fællesudtalelser, maa det vel ogsaa være tilladt for Radikale og Socialdemokrater at have den samme Opfattelse og komme med de samme Udtalelser ude i Landet. Ellers er der ikke megen Retfærdighed til, og en lille Smule skulde der dog altid være tilbage endnu, selv i en Venstremand.

Men for at komme tilbage til Organisationernes Berettigelse til at blande sig i Spørgsmaalet om, hvorfra Midlerne skal skaffes til Veje, vil jeg hævde, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal intet Grundlag har for sin Opfattelse. Det ærede Medlem